

อาหารค่ำในเยรูซาเล็ม

โดย ลอรี ฟูลเลอร์ โชซา
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

วันนั้นเป็นวันก่อนอีสเตอร์ นั่นหมายความว่า
ว่าคืนนี้กิเดียนและครอบครัวจะมีอาหาร
ค่ำในเยรูซาเล็ม! กิเดียนตั้งตาคอยประเพณีนี้
ทุกปี เขาหวังว่าจะมีอาหารค่ำเช่นนี้หลายๆ ครั้งตลอด
ปี แต่คุณแม่บอกว่าต้องรอจนถึงเทศกาลอีสเตอร์เพื่อ
ให้เป็นวันพิเศษ

กิเดียนและอมีเลียปูเสื่อบนพื้นให้ทุกคนนั่ง จากนั้น
กิเดียนก็ไปช่วยคุณแม่เตรียมอาหาร เขาชอบ
ทำอาหาร การเตรียมอาหารเป็นช่วงโปรดของ
กิเดียน

อาหารทุกอย่างเป็นสิ่งที่คุณแม่จะ
เสวยเมื่อพระองค์ประทับบนแผ่นดิน
โลก แน่แน่นอนว่าเรื่องนี้ยังไม่รู้แน่ชัด แต่
เป็นการดีที่จะนึกว่าพระเยซูเสวยอาหาร
แบบเดียวกันนี้กับเหล่าสาวกในเยรูซาเล็ม
นั่นเป็นเหตุผลที่ครอบครัวของกิเดียนเรียกว่าอาหาร
ค่ำในเยรูซาเล็ม!

กิเดียนถือตะกร้าขนมปังแผ่นและอินทผลัมอบแห้ง
หนึ่งซาม เขาวางอาหารเหล่านั้นไว้บนเสื่อ มีน้ำผึ้งไว้
ทาบนขนมปังแผ่นด้วย อมีเลียนำมะกอกหนึ่งโถและ
แอปริคอตอบแห้งกับอัลมอนด์มาหนึ่งจาน ถัดมาเป็น
ชีสจากนมแพะและเตงกวาหั่นบางๆ แล้วก็ปลาหนึ่ง
จานกับแก้วน้ำ เด็กๆ ถือเครื่องดื่มอย่างระมัดระวัง
เป็นพิเศษเพื่อไม่ให้หกเลอะเทอะ

ทุกคนนั่งบนเสื่อ คุณแม่สวดอ้อนวอนให้พรอาหาร

กิเดียนตั้งตาคอยประเพณีนี้
ทุกปี

ภาพประกอบโดย ทานตะวัน

ท่านจะนำอะไรไปเป็นอาหารค่ำใน
เยรูซาเล็ม? เขียนหรือวาดภาพให้เราดู!

“ขอบพระทัยสำหรับเวลานี้ที่ให้ระลึกถึงพระเยซูใน
วันอีสเตอร์” เธอสวดอ้อนวอน

หลังสวดอ้อนวอนจบ เด็กๆ แจกงานใส่อาหารให้
กัน พวกเขาตัดแอปริคอตและเตงกวาใส่จาน กิเดียน
กินไม่ให้น้องสาวคนเล็กทำโถใส่มะกอกหก ทุกคนใช้
มือรับประทานอาหาร พวกเขาพูดคุยและหัวเราะกัน

กิเดียนทาสีจากนมแพะลงบนขนมปัง จากนั้นก็
หยคน้ำผึ้งลงเล็กน้อย อร่อยมาก!

“เรื่องที่ถูกๆ ชอบเกี่ยวกับพระเยซูคืออะไร?” คุณ
พ่อถามเด็กๆ

“ผมชอบเรื่องที่พระเยซูทรงเดินบนน้ำครับ!” ชลติ-
แวนพูด

กิเดียนชี้ไปที่จานใส่ปลา “ผมชอบตอนที่พระองค์
ทรงเลี้ยงอาหารทุกคน พระองค์ทรงเลี้ยงคนหลายพัน
คนด้วยขนมปังเพียงไม่กี่ก้อนและปลาไม่กี่ตัว นั่นคือ
เรื่องโปรดของผม”

“แม่ก็ชอบเรื่องนั้นเช่นกันจ้ะ” คุณแม่พูด “พระ
เยซูทรงทำให้สิ่งต่างๆ ที่เราไม่เคยทำได้ด้วยตัวเอง
เป็นจริงขึ้นมาได้”

“เราเห็นปาฏิหาริย์มากมายในชีวิตของเราเช่นกัน”
คุณแม่พูด

“เหมือนอย่างที่เราพบเพื่อนใหม่ทุกครั้งที่เราย้าย
บ้าน” กิเดียนพูด

“ใช่แล้วจ้ะ!” คุณแม่พูด “เราสามารถเห็นปาฏิหาริย์
และพรต่างๆ รอบตัวเรา”

เมื่ออาหารค่ำจบลง ทุกคนต่างก็อิ่มและมีความสุข
กิเดียนช่วยถือจานไปที่อ่างล้างจาน ปีหน้าพวกเขาจะ
รับประทานอาหารค่ำในเยรูซาเล็มอีกครั้ง แต่เขา
ไม่ต้องรอให้ถึงตอนนั้นแล้วค่อยนึกถึงพระเยซู เขา
นึกถึงพระองค์ได้ทุกวัน! ●